

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Fotografie Josefa Černého

ÚNOR 1977

KAREL OUTRATA

ÚNOR 1948

Nečas

patřil k roční době
a nevěstil nic zvláštního
z vánic však vzešly červánky
a z mlhových dní
se zablýskalo

Tato znamení

patřila ke dnům
jak věštba příštích časů

Tehdy jsme

se selským rozumem
a kovářským uvážením
bez zbytečných křížků na bochníku
poprvé spravedlivě
rozkrojili chléb

KULTURNĚ VÝCHOVNÁ ČINNOST V HRANICÍCH V ROCE 1976 A HLAVNÍ ÚKOLY V TĚTO OBLASTI V ROCE 1977

Kulturně výchovná činnost v roce 1976 se uskutečňovala podle Jednotného plánu kulturně výchovné činnosti města, schváleného městskými orgány a plenárním zasedáním MěstNV v únoru 1976. Byla zaměřena k přípravě a popularizaci XV. sjezdu KSČ a XXV. sjezdu KSSS a k přípravě voleb do zastupitelských orgánů.

V prvním pololetí roku 1976 se opět osvědčila činnost koordinační komise, která pod vedením MěstV KSČ určovala politicko-ideový obsah kulturně výchovných akcí. V druhém pololetí 1976 v období přípravy voleb do zastupitelských orgánů řídila kulturně výchovnou činnost agitačně propagační komise při MěstV KSČ.

Na průběhu kulturně výchovné činnosti se v průběhu roku 1976 podílela kulturní zařízení: Jednotný klub pracujících v Hranicích, osvětové besedy v místních částech Drahotuše a Velká, městská kina v Hranicích a v Drahotuších, městská knihovna s pobočkami, školy, společenské organizace NF, vojenské útvary, podniky a závody a občanské výbory. Politickovýchovná a kulturně společenská činnost v prvním pololetí ovlivněná XV. sjezdem KSČ a 55. výročím založení KSČ vyvrcholila v druhém pololetí v předvolební kampani a při volbách do zastupitelských orgánů.

V jednotlivých odvětvích kulturního života bylo dosaženo těchto výsledků:

Městská knihovna v Hranicích opět zvýšila počet výpůjček a spolu s pobočkami vyvíjela obsáhlou politickovýchovnou a kulturní činnost, o čemž svědčí 121 besed pro dospělé a děti a 44 knižních výstav, zaměřených k významným politickým a kulturním výročím roku.

V městských kinech dramaturgická skladba představení navazovala na významná výročí, zvýšená pozornost byla věnována filmům sovětské a socialistické produkce, úspěšný průběh měl festival sovětských filmů, dobrou činnost vykazuje klub přátel sovětského filmu. Splněn byl rovněž úkol docílit 58 % návštěvníků na preferovaných filmech z celkového plánovaného počtu návštěvníků. 31. října 1976 byl zastaven provoz v kině OKO pro vážné provozní a bezpečnostní závady, v kině SVĚT byl program rozšířen o pět představení týdně.

Činnost v oblasti mimoškolního vzdělávání byla v roce 1976 mimořádně bohatá vzhledem k významným politickým událostem. Ve městě a v místních částech bylo uspořádáno 772 přednášek a besed za účasti 54.101 občanů. Převážná část těchto akcí se uskutečnila ve školách pro rodiče a žáky, dále se na pořádání přednáškových pořadů podílel Jednotný klub pracujících, organizace NF, osvětové besedy v místních částech Drahotuše a Velká. Na území města bylo také uspořádáno 27 kursů jazykových, hudebních, tance a společenského chování, šití a jiných s 763 absolventy.

Sbor pro občanské záležitosti vyvíjel obsáhlou činnost v mnoha směrech: Zvýšila se estetická úroveň obřadu vítání dětí do svazku obce, nově bylo zavedeno vítání žáků prvních tříd ZDŠ při vstupu do školy, slavnostně byly odevzdány občanské průkazy 251 mladým lidem. Tradičně proběhlo slavnostní odevzdávání maturitních vysvědčení absolventům hranických středních škol, třikrát byly také odevzdány hromadně průkazy brancům. Sbor pro občanské záležitosti usiloval i o zdokonalení úrovně občanských sňatků. Velmi aktivně si počínali členové sboru v péči o důchodce, zejména při jejich životních jubileích. Zvýšená pozornost byla věnována pohřebnictví. Maximální úsilí bylo vynaloženo pro ustavení pomocných sborů při občanských výborech v místních částech města.

V oblasti **zájmové umělecké činnosti** došlo v roce 1976 ke zvýšení aktivity souborů a kroužků. Na území města pracovalo 78 souborů a kroužků, jež uskutečnily 1053 vystoupení. Zájmová umělecká činnost byla organizována hlavně kulturními zařízeními, Jednotným klubem pracujících a školami v Hranicích a Osvě-

tovou besedou v místní části Drahotuše. Programy souborů byly zaměřeny k významným politickým a kulturním výročím roku a k činnosti agitačních středisek. II. ZDŠ a gymnázium se v okrese v této činnosti umístily na prvních místech. Divadelní soubor TYL v místní části Drahotuše organizoval divadelní festival amatérských souborů přerovského okresu a měl patronát nad dětskou soutěží „Zlatá píšťalka 76“. MěstV SSM uspořádal okresní soutěž v recitaci „Rudý karafiát“. 11 hudebních souborů uskutečnilo v roce 1976 celkem 565 vystoupení při politických, kulturních a společenských akcích a na koncertech. Jednotný klub pracujících, MěstV SSM a Okresní kulturní středisko organizovaly několik soutěží. V akci „Kultura mládeži“ uskutečnil Jednotný klub pracujících 20 divadelních představení a koncertů za účasti 5292 mladých návštěvníků.

Cyklos divadelních představení v předplacení pro dospělé ukončil Jednotný klub pracujících v prvním pololetí 1976. V druhém pololetí 1976 organizoval Jednotný klub pracujících čtyři zájezdy na představení do Divadla pracujících v Gottwaldově. Pro děti uskutečnil klub 11 představení za rok.

Na území města se v roce 1976 uskutečnilo **358 veřejných hudebních produkcí, tanečních zábav a lidových veselí**.

V roce 1976 se v Hranicích a v jejich místních částech uskutečnilo **497 ostatních kulturně společenských akcí s celkovou účastí 108.110 občanů**, z toho na 13 celoměstských akcích a manifestacích bylo přítomno 52.150 občanů.

Dále se v Hranicích uskutečnilo **61 výstav**, jež navštívilo 20.376 občanů. Z toho na 12 celoměstských výstavách, pořádaných v gotickém sále radnice a v parku kultury bylo 7.314 návštěvníků.

Na úseku **péče o památky** byla na domě čp. 357 odhalena pamětní deska, připomínající založení první organizace KSČ na Hranicku v březnu 1921. Na budově zámku byla opravena fasáda na západní části. Střední lesnická technická škola a střední zdravotnická škola dokončily úpravy sání tradic.

Celkem lze hodnotit, že počet akcí v roce 1976 byl mimořádně vysoký vlivem vysoké politické a společenské aktivity v období XV. sjezdu KSČ, 55. výročí založení KSČ a v předvolební kampani.

Kulturně výchovná činnost v roce 1977 bude významným pomocníkem MěstV KSČ a MěstNV v Hranicích při plnění náročných úkolů, daných závěry XV. sjezdu KSČ, které předpokládají nejen rozvoj materiálně technické základny, vědy a techniky, zdokonalování výrobních a společenských sil, ale také cílevědomé, systematické a komplexní kulturně výchovné působení. Politické úkoly roku 1977 vyžadují zvýšenou činnost kulturně výchovného působení všech organizací, kulturních zařízení a institucí, podílejících se na uskutečňování akcí, zařazených do jednotného plánu kulturně výchovné činnosti. Zejména **oslavy 60. výročí VŘSR a 55. výročí vzniku SSSR** budou příležitostí, aby se všestranně upevnil a prohloubil náš bratrský vztah k SSSR a celému socialistickému společenství v duchu zásad socialistického vlastenectví a proletářského internacionalismu.

Pozornost bude soustředěna hlavně na **tyto úkoly**:

Všestranně přispívat k tomu, aby se co nejvíce občanů seznámilo o ztotožnilo se závěry XV. sjezdu KSČ.

Aktivizovat všemi prostředky kultury občany k realizaci volebních programů NF. Neustále zobecňovat zkušenosti budovatelů první země komunismu, jak jsou uvedeny v materiálech XXV. sjezdu KSSS.

Využít roku 1977 k rozvinutí hnutí poznávání SSSR — země našich nejlepších přátel.

Při výchově k uvědomělému vztahu k práci podporovat všechny formy pracovní iniciativy a popularizovat socialistické soutěžení a pracovní hrdivství.

V souladu se zaváděním nové školské soustavy hledat další možnosti širšího zapojení všech věkových, sociálních a vzdělanostních vrstev mládeže do aktivní kulturní činnosti ve volném čase.

Vytvářet podmínky SSM při zabezpečování vzdělání a organizaci kulturního a společenského života mládeže.

Dále zvyšovat péči o kulturní dědictví a památky a věnovat maximální pozornost památkám revolučního boje a osvobozovacích bojů.

Hledat nové formy ochrany životního prostředí pro rekreaci mládeže a pracujících.

Jednotný plán kulturně výchovné činnosti na rok 1977 v Hranicích byl zpracován v souladu s hlavními obsahovými úkoly kulturně výchovné činnosti v okrese a v souladu s úkoly vyhlášenými vládním usnesením ČSR č. 175/76.

Jiřina Kameníčková,
vedoucí odboru školství
a kultury MěstNV

Ing. Ladislav Maňas,
předseda školské a kulturní
komise MěstNV

ŽIVOTNÍ JUBILEUM AKAD. MALÍŘE LADISLAVA VLODKA

Pro hranického výtvarníka, akad. malíře, grafika a sochaře Ladislava Vlodka, je počátek letošního roku poznamenán dvěma výročími: **9. února se dožívá sedmdesátí let**, 9. ledna uplynulo 55 let od jeho příchodu do Hranic.

Ladislav Vlodek s oblibou tvoří obrazy s figurálními náměty, jeho zájem o člověka vyúsťuje v četné portréty. Jak sám říká, má velmi rád přírodu, vždyť žije ve svém ústraní obklopen krásným parkem, v blízkosti sadu, proto se i náměty z přírody, zátiší, květiny, ale i krajiny často vyskytují v jeho díle. Jeho obrazy i plastiky najdeme v některých našich galeriích, v roce 1976 zakoupil Vlastivědný ústav v Přerově pro sbírky hranického vlastivědného muzea jeho olej „Noční výmlat pod Helfštýnem“ z roku 1946.

Stálou zálibou Ladislava Vlodka je **grafika**, jež mu také přináší četné úspěchy doma i v zahraničí. Rád vzpomíná na období, kdy tvořil grafické listy pro čestná uznání pro četné podniky v kraji. Byla to zajímavá, angažovaná práce, jíž se věnoval po dobu deseti let až do své šedesátky. Drobná grafika, především **knižní značky** — **ex libris** Ladislava Vlodka si získávají stále trvalou oblibu. Četné doklady o tom jsme už uvedli ve Zpravodaji v únoru 1972. V témže roce obeslal několika exponáty mezinárodní výstavu ex libris se sportovními náměty **v Barceloně ve Španělsku**. Na výzvu pořadatelů 14. mezinárodního kongresu exlibristů zaslal také několik grafických listů provedených suchou jehlou na bienale sběratelů knižních značek, které se konalo v roce 1972 **v Helsingöru v Dánsku**. V roce 1974 se úspěšně zúčastnil mezinárodní soutěže na knižní značky, kterou vypsalo město **San Vito al Tagliamento nedaleko Benátek v Itálii**. Celkem sedm ex libris Ladislava Vlodka bylo vystaveno spolu s pracemi dalších pěti našich grafiků. Téhož roku obeslal také domácí výstavu v **Chrudimi**, další jeho práce byly vystaveny v **Bratislavě**. V roce 1974 byl Ladislav Vlodek pozván k účasti na mezinárodní soutěži knižních značek v Itálii, kterou vypsala **Rotary Club Perugia** s námětem „Mír a spolupráce mezi národy“. Ladislav Vlodek byl za dva své návrhy s protívalečným námětem odměněn diplomem. Několik knižních značek s námětem vinařství je v majetku ministerstva zemědělství v **Budapešti**. Výstava této drobné grafiky, kterou maďarské ministerstvo zemědělství připravilo a v níž je i několik knižních značek Ladislava Vlodka, putovala po několika státech a byla instalována i v několika městech u nás, na sklonku roku 1974 v Rožnavě na Slovensku. V roce 1975 na pozvání **Muzea de OVAR v severním Portugalsku** poslal Ladislav Vlodek své grafické práce na reprezen-

tační výstavu ex libris, na níž byli zastoupeni grafici z celého světa, mezi nimi i 15 našich autorů. V katalogu výstavy byly otištěny dvě ex libris Ladislava Vlodka. Na podzim 1975 byl Ladislav Vlodek pozván k účasti na mezinárodní výstavě v **Janově**. Pro sjezd sběratelů knižních značek, který se konal v roce 1976 **v Olomouci**, vytvořil grafický list s ženským aktem.

Pro letošní rok 1977 je Ladislav Vlodek pozván k účasti na výstavě knižních značek s náměty z oboru vinařství, jež se chystá v Mělníku, dalšími ex libris se zúčastní sjezdu sběratelů v Chrudimi. Rovněž je pozván k účasti na přehlídce knižních značek s náměty ze života A. S. Puškina a s náměty z dětského života, jež se uskuteční ve Voroněži v SSSR. Ladislav Vlodek udržuje stále styky s četnými našimi mladými grafiky, jeho drobná grafická díla jsou předmětem zájmu mnoha umělců u nás i v zahraničí.

Významné životní jubileum zastihuje jubilanta ve velmi dobré kondici, cítí se neobyčejně svěží, plný elánu a chuti do další práce. Na závěr našeho setkání Ladislav Vlodek s úsměvem uvádí, že přeje všem příznivcům a přátelům jako výtvarník stálou radost a potěšení z krásných tvarů, štíhlých, plnoštíhlých i plných, jako grafik obdobně radost z linií stejných vlastností i jako malíř radost z krásných barev, z nichž jeho nejoblíbenější je barva zelená jako barva naší krásné přírody, jež nás v takovém bohatství obklopuje. A už vážně dodává, že přeje všem mír jako hlavní předpoklad šťastného a tvořivého života.

Také my přejeeme Ladislavu Vlodkovi stále mládí a hodně tvůrčího elánu do další činnosti.

L. Novotný

Z GALERIE HRANICKÝCH LITERÁTŮ 19. STOLETÍ

PhDr. Bohumír Indra

Zapomenutý hranický literát Jan Karel Rýpar (1817—1856)

Po smrti Gallašově (1840) se objevuje v Hranicích nové jméno literárního nadšence Jana Karla Rýpara, který publikoval své práce v letech 1841—1856 až do předčasně své smrti. Své práce psal a publikoval česky a německy, jak to tehdejší publikační možnosti dovolovaly. **Vydal tiskem několik menších příležitostných brožur** s historizujícím záměrem a **příspěval po řadu let beletristickými články, básněmi a novinářskými zprávami do časopisů německých i českých**, vydávaných v Olomouci, Brně a v Novém Jičíně. Česky se podepisoval Rypár, německy Rippár. Je to současně **první hranický dopisovatel a místní zpravodaj periodických časopisů**, jak je po r. 1850 vyvolával narůstající časopisecký ruch a potřeba zajímavých a spolehlivých místních zpráv, které časopis aktualizovaly, že byl čten a odebírán. Vydavatelé měli proto zájem o místní dopisovatele a jejich zprávy a příspěvky honorovali.

Rýpar psal a **vydával první své práce v Olomouci, kde studoval a žil**, ovlivněn olomouckým národním a literárním ruchem a stykem s olomouckými literáty, v pozdějších letech, kdy jako ztroskotanec živořil v Hranicích jako příležitostný písař (tzv. diurnista), psal a zabýval se literárními pracemi více z potřeby žít a psaním si přilepšit. Bída, v níž poslední léta svého krátkého života žil, vysilující denní opisovačské práce, nedostačující na živobytí, nutily ho psát krátké aktuální literární práce, jež zaručovaly otištění a honorář. K velkým pracím se již nedostal.

C. Wurzbach, autor 60svazkového biografického slovníku císařství Rakouského, věnoval Rýparovi 2 strany textu v 26. svazku slovníku, v nichž kromě údajů o jeho pohřbu a výčtu některých jeho literárních prací vylíčil Rýpara jako oběť neuspořádaného života a typický příklad literáta-novináře, houfně se tehdy objevujícího, kteří otiskovali své kvapně psané práce ke škodě literatury, jež je proto nutno oddělit a vyloučit z řad skutečných spisovatelů. Představa spisovatele-žurnalisty, pišícího aktuální témata, zábavnou prózu, povídky a zprávy za honorář pro periodický tisk, určený pro informaci i poučení širokých lidových vrstev, znajících již číst a psát, se přičila vžitě představě řádného spisovatele, existencně zajištěného, pišícího literaturu pro literaturu a vzdělané vrstvy obyvatelstva. I nedávno zemřelý olomoucký literární historik dr. Oldřich Králík, známý svými břitkými odsudky prací jiných, dal se ve své literárněvědné práci o tradicích mongolského vpádu na Moravu r. 1241 (vydané r. 1969) ovlivnit Wurzbachovým odsudkem Ripparových děl a nazval Rýpara „exemplářem pochybného zjevu čtyřicátých let“, „ztracenou existencí“ apod., když se zabýval jeho brožurou, napsanou a vydanou r. 1846 k oslavám obnovy chrámu na Hostýně. Nikdo se nepokusil vysledovat životní osudy, prostředí a podmínky, v nichž Rýpar žil, pracoval a nakonec i zemřel.

J. K. Rippar (pod kterýmžto jménem je z německy vydaných prací více znám) se narodil v Hranicích 14. května 1817 v početné rodině hranického předměšťana — svobodného dvořáka Karla Rippara a jeho manželky Viktorie, dcery Šimona Loserta, sedláka z Partutovic, kteří měli tzv. svobodný selský dvůr čp. 313 na začátku Horní ulice. Ke dvoru patřilo 60 měřic pole a rozlehlá ovocná zahrada. Po absolvování hranické školy a nižších latinských škol v Lipníku studoval Rýpar filozofii v Olomouci a později teologii jako stipendista vratislavské diecéze. Měl se stát podle přání rodičů knězem. Stejně jako kdysi Gallaš nejevil však žádný zájem o studium teologie, zajímal se o literaturu a literární dění, ztratil proto pro špatný prospěch stipendium a vrátil se domů. V r. 1842 se objevuje opět v Olomouci jako seminarista 2. ročníku teologie a byl zapsán na studium vychovatelství. Opět však nestudoval, žil v Olomouci jako privatista, propadlý zcela literárním svým zájmům. O jeho tvorbě těchto let zatím mnoho nevíme. Hned po smrti Gallašové, kterého si vážil, ctil a obdivoval, napsal a vydal roku 1841 tiskem v Olomouci knižně Gallašův životopis „Der mährische Dichter J. H. A. Gallaš“, v němž kromě životopisného náčrtu uvádí vše, co od Gallaše vyšlo tiskem. A českou báseň o Gallašovi „Již ho není“, kterou napsal do Květu o 4 slokách, vydal r. 1842 tiskem k slavnostnímu odhalení pomníku na Gallašově hrobu v Hranicích. Zhotovení pomníku sám objednal a vyjednal u olomouckého sochaře — kamenického mistra Josefa Navrátila a zorganizoval peněžní sbírku na úhradu nákladu pomníku 98 zl. Pomník představoval na vysokém podstavci stojící truchličí múzu s lyrou, u jejichž nohou seděla sova na knize, symboly básníka a učence. Podstavec byl opatřen českým čtyřverším, jež složil Rýpar, v r. 1862 při restauraci pomníku byl však Rýparův nápis odstraněn a nahrazen nápisem „J. H. A. Gallašovi jeho ctitelé“, vystihujícím lépe vznik pomníku. K Rýparově básni složil k odhalení pomníku v r. 1843 nápěv učitel hranické školy, dobrý hudebník Josef Soural, který se zabýval i skladbou. Ještě r. 1925 se mnozí starší hraničtí obyvatelé, bývalí soukeníci pamatovali na Ripparovu báseň a líbivou melodii, která prý byla svého času v Hranicích a okolí velmi rozšířena, jak dosvědčuje v článku o Gallašovi, otištěném toho roku v Záhorské kronice zemřelý hranický odborný učitel O. Brdečka. Krásná stylová socha Navrátilova z r. 1842 byla bohužel brzy po osvobození správcem městského muzea Semerádem z neznámých důvodů z Gallašova hrobu odstraněna a nahrazena Gallašovou bustou olomouckého akad. sochaře Vladimíra Navrátila z Velkého Újezda, postavou na vysoký mramorový podstavec, která měla být umístěna na Školním náměstí u fary. Stará hodnotná socha Navrátilova z r. 1842 byla aspoň uložena do lapidária městského muzea.

Literární úspěchy Ripparových prací, otiskovaných v českých i německých časopisech, zmátly mladého nadšence, že r. 1843 studii zcela zanechal, žil v Olomouci jako nezávislý literát. Lehkomyslný jeho život, dluhy, jež museli rodiče za něho uhradit, utrápily otce, který zemřel r. 1844. Rýpar působil pak krátkou dobu jako učitel v Černotíně, dlouho však nevytrval, snad tu zasáhly i jiné vlivy na jeho odstranění. I později měl Rýpar mnoho nepřátel, kteří osobními zásahy mu znemožňovali publikování jeho prací. Protože všechny prostředky vyčerpal, živil se potom v Hranicích jako denní pisář příležitostným opisováním oběžníků pro úřady, psaním žádostí a písemností lidem apod., neustával však ani potom v literární práci. R. 1845 při ukončení stavební obnovy kostela na Hostýně, jež byla uskutečněna v rámci oslav 600. výročí údajného vítězství nad Tatary roku 1241, oslavila tuto událost řada moravských literátů. Také J. K. Rippar napsal a vydal r. 1846 aktuální knížku o Hostýně „Der Hostein“, líčící tradovanou událostí tatarského vpádu na Moravu a vítězství Zdeslava ze Šternberka nad nimi i celý průběh dokončení stavby a hostýnských oslav. Po smrti Rýparově vyšla knížka r. 1863 též česky. Nejde o dílo historické, nemůže být proto ani dnes měřeno kritickými měřítky historickými ani literárními. Byla to aktuální novinka, vydaná k významné události, psaná v romantickém duchu, posilující vlastenecké uvědomění moravského lidu. Není to však četba suchopárná, i O. Králík vyzvedává Ripparovo líčení jízdy vlakem z Olomouce do Přerova a odtud povozy na Hostýn a popis vlastních oslav na Hostýně jako zábavnou reportážní četbu. Z dalších aktuálních Ripparových vydaných tisků je znám jeho spisek o svěcení praporů národní gardy v Olomouci „Die olmützer Fahnenweihe“ a r. 1849 a 1850 vydaná jeho „Národní hymna“, která prý byla vytištěna nákladem 12.000 výtisků.

Když po revoluci r. 1848 začaly v r. 1850 vycházet nové literárně zábavné časopisy (v Olomouci Helceletova Koleda, v Novém Jičíně Endersova „Die Biene“ aj.), stal se Rippar pravidelným jejich dopisovatelem a příspěvatelem. Už dříve psal zprávy a články do brněnské „Moravie“. Podnikavý novojičínský knihkupec a tiskař J. N. Enders získal Rippara za spolupracovníka svého týdeníku, vydávaného od r. 1851 s podtitulem listu pro umění, hospodářství a společenský život. Byl to německý časopis národnostně neutrální, moravsky vlastenecký a Rýpar v něm otiskoval básně, zábavné povídky, historické pověsti, popisy přírodních krás aj. Zda přispíval již do 1. ročníku nevíme, exemplář tohoto ročníku se nedochoval v Novém Jičíně ani v olomoucké univerzitní knihovně, která měla tehdy právo povinného výtisku. V 2. ročníku otiskl kromě romantické vlastenecké povídky zajímavý historicko-topografický článek o hradě Helfštýně „Die Ruine Helfenstein bei Leipnik“, k němuž byl připojen dřevorytný pohled tehdejšího vzhledu hradu s vesnicí Týnem. V ročníku 1853 otiskl jednu povídku a dvě básně. Pro roč. 1854 přeložil z olomouckého časopisu „Koleda“, vydávaného olomouckým lékařem a profesorem Janem Helceletem, prózu „Dívka se zápalkami“ a otiskl tu i několik básní. V roč. 1855 má pověst „Nový Hrad“ o zaniklém hradu na Šumpersku. V roč. 1856 vyšlo jen oznámení o jeho pohřbu, jehož datum pak bylo všude mylně převzato jako den úmrtí. Rippar pracoval pro Endersovo nakladatelství též jako překladatel. V roce 1852 přeložil do češtiny německý kalendář na rok 1853, vydaný Endersem, který pak vyšel jako Katolický národní kalendář na rok 1853. Obsahuje mnoho povídek, aktualit pro venkovský lid český, obrázků aj. Cenné a podnes i zajímavé jsou v novojičínských ročnících týdeníku „Die Biene“ Rýparem pravidelně otiskované zprávy „Dopisy z Hranic“. V roč. 1852 je otištěno jím podepsaných 13 dopisů a další nejsou podepsány, v roč. 1853 je podepsaných dopisů 16 atd. Týkají se nejen společenských událostí v Hranicích (např. představení divadelních společností, osobních oznámení apod.), najdeme zde mnoho jinak zcela neznámých fakt a zpráv. Např. r. 1852 o hledání nových vydatnějších léčivých pramenů v Teplicích před plánovanou přestavbou lázeňského domu, o zřízení továrny na orientální fezy v Hranicích, o pokusech dolování uhlí u Soběchleb, o vytrysklém neobyčejně silném pramenu pitné vody

při kopání studny na nádraží, který musel být z větší části zaházen při stavbě studny, o plánech na zřízení restaurace na hranickém nádraží, o úsilí města o ponechání krajského úřadu v Hranicích, o boji více měst o umístění a stavbu vojenských výchovných ústavů, jež nakonec vyhrály Hranice, o plánované stavbě vojenských kasáren v Hranicích, aby se venkov zbavil ubytování vojáků po domech na vesnicích, o schváleném postavení nového mostu přes Bečvu u Černočina pro lepší spojení Hranic na Keleč, Bystrici pod Hostýnem, Holešova a Kroměříž, o výsledcích sčítání obyvatelstva aj. V tomto ročníku je dokonce otištěn nekrolog o Janu Kollárovi, pěvci Slávy dcery, Ripparovo autorství není však doloženo. Zajímavé jsou pro nás i **tehdejší názvy hranických hostinců**, jež odebíraly pro své hosty časopis „Die Biene“ v r. 1852. Byly to hostinec „U zlaté hvězdy“ pana Pfnis (dnes Lidová škola umění), hostinec „U zlatého jelena“ pana Krčana (stál na konci tehdejší Drahotušské ulice u vojenských kasáren), hostinec pana Petschnera „U zeleného stromu“ (pozdější Stará stělnice), hostinec „U gardisty“ pana Jakoba (dnes restaurace „Skřidlo“ na Motošíně), hostinec v Horním dvoře pana Šlosárka (nedávno zbořeném), časopis odebírala i kavárna pana Hoppeho na náměstí (dnes Dům obuvi) atd. Je nepochybné, že historik, který bude zpracovávat toto období dějin města, se neobejde bez Ripparových zpráv. První hranické noviny začaly ve městě vycházet jako týdeník až v r. 1875.

Přes **těžké onemocnění tuberkulózou** neustával Rýpar při své vyčerpávající denní práci písařské v oblíbené své práci literární. **R. 1855 vydal tiskem** a nákladem tiskárny Amálie Škarniclové v Hranicích **první dějiny celého areálu hranického Kostelíčka** „Das Marienkirchlein bei Weisskirchen“ o 20 stránkách s podtitulem „Příspěvek k dějinám moravských stavebních památek“. Zaznamenává zde starou lidovou tradici o Kostelíčku, jeho vzniku, stavbě, historii, stavbě antonínské kaple, kaplí křížové cesty, výtvarné jejich výzdobě apod. Spisek zachycuje stav těchto objektů v polovině minulého století, přináší i mnoho odjinud neznámých údajů, má proto podnes dokumentární hodnotu. Neznáme, bohužel, rozsah Ripparových prací a příspěvků do dalších časopisů, zejména české olomoucké Koledy, ani jeho spolupráci s německými časopisy v Brně, kam Rýpar rovněž pravidelně dopisoval. Snad se i to podaří jednou zjistit pro lepší poznání a ocenění Rýparovy činnosti. Rýpar bydlel poslední léta svého života ve velké nouzi v podnájmu v domku čp. 359 v Horní ulici, zde také dne **22. září 1856 zemřel na tuberkulózu**.

Osobnost J. K. Rippara, romantického snílka, literáta a žurnalisty, udolaného tvrdými životními podmínkami, má v kulturní historii města poloviny 19. stol. své místo. Jeho romantické povídky a básně dávno zapadly a jsou jen odrazem Ripparových snah. Jeho dílko o Gallašovi, o hranickém Kostelíčku a zejména jeho aktuální zprávy o událostech a životě v Hranicích uchovaly si naopak podnes dokumentární hodnotu a jsou přínosem pro historiografii města.

Prameny a literatura:

Matriky a gruntovní knihy města Hranic,

Die Biene, roč. II.—VI.,

C. Wurzbach, Biographisches Lexikon des Kaisertums Österreich, 1856—1891,

Ch. d'Elvert: Chambrez, Gallas, Rippart. Nottizenblatt II/1856,

Spisky Ripparovy, uložené ve Státní vědecké knihovně v Olomouci.

ZEMŘEL UNIV. PROF. ALBERT KUTAL

27. prosince 1976 zemřel v Brně **PhDr. Albert Kutal, DrSc.**, profesor dějin umění na filozofické fakultě Univerzity J. E. Purkyně v Brně. **Pocházel z Hranic, narodil se 9. ledna 1904 v domě čp. 501 v nynější ulici Československé armády** jako syn c. k. evidenčního geometra. Na brněnské univerzitě byl žákem známého znalce umění prof. dr. Eugena Dostála. Radu let působil jako vědecký pracovník v obrazárně bývalého Zemského muzea v Brně. Soustředil bohatou kolekci českého a moravského umění, jež tvoří základ dnešního sbírkového fondu Moravské galerie. V roce 1935 měl hlavní zásluhu o uspořádání významné výstavy gotického umění na Moravě a ve Slezsku, pro niž zpracoval vzorný katalog. Od té doby se také datuje začátek jeho obsáhlé publikační činnosti, uložené z velké části na stránkách UMĚNÍ, časopisu Ústavu teorie a dějin umění ČSAV.

V roce 1948, po smrti svého učitele prof. Eugena Dostála, se stal řádným profesorem dějin umění na filozofické fakultě brněnské univerzity. Ve funkci univerzitního učitele projevil pochopení pro snahy mladých lidí, při své pedagogické činnosti se věnoval nadále vědecké práci. Od roku 1950 se svým seminářem prováděl terénní průzkum pro evidenci a soupis památek ve slezské oblasti. Výsledkem tohoto úsilí se stal katalog středověkého sochařství a malířství, uveřejněný ve Slezském sborníku v letech 1951—1953. Velkou pozornost věnoval českému gotickému umění. Svě poznatky uveřejnil kromě četných studií v několika publikacích, z nichž nejdůležitější jsou **ČESKÉ GOTICKÉ SOCHAŘSTVÍ 1350—1450** (z roku 1962) a zejména pak **ČESKÉ UMĚNÍ GOTICKÉ** (z roku 1972), jež je vlastně prvním samostatným vylíčením dějin českého gotického umění jako celku. Zachycuje architekturu, sochařství a malbu od první poloviny 13. století až do vrcholu pozdní gotiky v první třetině 16. století. Druhou oblastí zájmu prof. dr. Alberta Kutala se stalo moderní umění. Kromě četných studií se monograficky věnoval umění malířů Ant. Procházky a Jaroslava Krále, v poslední době pracoval na široce pojaté studii o díle našeho předního sochaře Jana Štursy. V nedávných letech vychoval také na bratislavské katedře dějin umění čtené mladé slovenské historiky umění. Za zásluhy o poznání gotického umění mu byla udělena Goethova cena.

V osobě prof. Alberta Kutala odešel vynikající vědec a historik umění evropského významu.

L. Novotný

ZA PRIMÁŘEM MUDr. J. D. VYMĚTALEM

22. listopadu 1976 odešel **primář MUDr. Josef Dominik Vymětal**, jeden z vedoucích zdravotnických pracovníků, kteří přišli po druhé světové válce do hranické nemocnice s úkolem zřídit v ní nová oddělení a později se podíleli na budování socialistického zdravotnictví. Pro tento odpovědný úkol byl primář MUDr. Vymětal velmi dobře odborně připraven.

Byl rodák z Terezína, narodil se 16. dubna 1913, absolvoval reformní reálné gymnázium v Praze. Pocházel z lékařské rodiny a zůstal věrný otcovské tradici: vystudoval medicínu na lékařské fakultě brněnské univerzity, kde promoval 24. února 1939. Pediatrickou erudici získal z větší části na dětské klinice v Brně u prof. Teyshla a také v dětské klinické nemocnici v Brně-Černých Polích. **V říjnu 1946 byl jmenován primářem nově zřízeného dětského oddělení nemocnice v Hranicích**. Toto oddělení budoval od skromných začátků postupně až do

jeho dnešní podoby. Z počátku neměl pro pediatrická lůžka potřebné místnosti a jeho oddělení hostovalo nejprve ve dvou pokojích oddělení chorob vnitřních a potom ve čtyřech pokojích ušního oddělení. Teprve v roce 1949 se mohlo přestěhovat do samostatného traktu v přízemí nemocniční budovy tam, kde je nyní laboratoř. V těchto prostorách bylo již 32 lůžek, kojenecké boxy a ambulance. V roce 1960 byly snahy primáře MUDr. Vymětala konečně korunovány úspěchem a dětské oddělení dostalo vlastní budovu v areálu nemocnice. V roce 1964 vzrostla kapacita oddělení na 42 lůžek. Je třeba porovnat skromné začátky s dnešním dětským lůžkovým oddělením a k tomu připočítat velký počet pracovišť ambulancí pediatrické léčebné preventivní péče, abychom si učinili správnou představu o velikosti jeho pracovního úsilí, o jeho obětavosti, houževnatosti a organizačním talentu.

Ale tím se jeho pracovní elán nevyčerpal. Mnoho sil věnoval své lásce, dětské kardiologii. **V březnu 1948 byl jmenován vedoucím lékařem dětské kardiologické léčebny v Hranicích.** Za jeho vedení zaznamenala léčebna velký rozmach. Ještě v roce 1948 byla přemístěna do Teplic nad Bečvou, stala se součástí lázeňské organizace a prim. MUDr. Vymětal se stal jejím lékařským ředitelem. V této funkci působil deset let do roku 1958. Současně v letech **1952—1958 vedl i krajskou dětskou kardiologickou poradnu v Olomouci.** Prim. MUDr. J. D. Vymětal se rovněž podílel na výchově středních zdravotních pracovníků. V letech **1951 až 1968 vyučoval na střední zdravotnické škole v Hranicích** pediatrii budoucí zdravotní sestry.

Na sklonku roku 1968 byl vyslán jako **pediatrický expert do Alžiru.** Tam se brzy projevil jeho organizační schopností, a proto byl pověřen reorganizační pediatrické služby v rámci kraje. V květnu 1971 jej v Alžírsku potkalo neštěstí ve formě těžkého úrazu, který se stal počátkem celé série jeho tělesných utrpení. V následkům úrazu se postupně přidružovaly další choroby. Prim. MUDr. Vymětal je snášel s neuvěřitelnou trpělivostí a s bezpříkladným životním optimismem. Když v roce 1973 odešel do důchodu, pomáhal ještě, ač ne zcela zdrav, plnit zdravotnické úkoly ústavu ve funkci dorostového lékaře.

V myslích a vzpomínkách spolupracovníků a přátel zůstane nejen jako typ dobrého, svědomitého a odborně zdatného lékaře, ale i nadaného, velmi vzdělaného, společensky milého člověka.

Prim. MUDr. O. Ferdinand

AGILNÍ KLUB FILATELISTŮ V HRANICÍCH

Klub filatelistů v Hranicích na výroční členské schůzi 11. ledna 1977 zhodnotil úspěšnou činnost v uplynulém období. Členové se v duchu nových stanov Svazu čs. filatelistů nevěnují jen sbírání známek, ale angažují se i ve veřejném životě. Klub uspořádal pro své členy odborné přednášky o čs. poštovních známkách a jejich estetické hodnotě, pozornost byla věnována seznámení členů s posláním a hlavními úkoly svazu jako společenské organizace Národní fronty. Ačkoliv z 96 členů je většina již pokročilejšího věku, zapojují se do veřejného života v bydlišti, pomáhají při zvelebovacích akcích, při sběru odpadových surovin. Výrazně se projevila aktivita členů i při přípravě voleb do zastupitelských orgánů. Členové klubu, zejména A. Koukal a A. Jakubec se úspěšně zúčastňují výstav nejen u nás, ale i v zahraničí, v Polsku a SSSR. Významnou složkou činnosti klubu je práce s mládeží. Kroužek mladých filatelistů za vedení A. Jakubce pracuje velmi dobře ve všech směrech a patří mezi nejlepší v Severomoravském kraji, v krajské soutěži mezi šedesáti kroužky obsadil páté místo. Dobře se

osvědčuje spolupráce mladých filatelistů s Městským domem pionýrů a mládeže v Hranicích.

Při příležitosti výroční členské schůze udělil výbor klubu čestná uznání V. Dvořákovi a Mir. Haluškově za dlouholeté členství. V průběhu výroční členské schůze člen krajského výboru SČF Oldřich Pospíšil z Olomouce odevzdal čestná uznání krajského výboru SČF pěti členům klubu, Lad. Hercíkovi, Oto Frankovičovi, Aloisu Jakubcovi, Ludvíku Novotnému a Boh. Vavříkovi za angažovanou práci ve prospěch čs. filatelie. Na schůzi byl rovněž zvolen nový výbor klubu v čele s dlouholetým předsedou A. Koukalem, zasloužilým pracovníkem ve filatelii, který současně zastává funkci předsedy krajského výboru SČF a je členem ústředního výboru SČF.

V další činnosti se hraničtí filatelisté zaměří na zintenzívnění propagace organizované filatelie mezi mládeží a občany. K propagaci světové výstavy poštovních známek PRAGA 1978 připraví jednoduché propagační výstavy ve školách a požádají o pověření k uspořádání oblastní výstavy v Hranicích v roce 1979 k 35. výročí SNP.

LN

K VÝROČÍ LESNICKÉHO ŠKOLSTVÍ NA MORAVĚ

Letošního roku oslaví střední lesnická škola v Hranicích výročí 125 let středního lesnického školství na Moravě. Součástí oslav bude jednak celostátní přebor lesnické všestrannosti v květnu t. r., konaný v areálu školního poleší Valšovice, jednak vlastní oslavy a sjezd absolventů ve dnech 9.—11. září 1977.

Vztah absolventů hraničské lesnické školy je k jejich „Alma mater“ obzvláště silný. Vždyť již po vzniku Československé republiky v roce 1920, kdy se na škole začalo učit česky, založili čeští studenti Spolek posluchačů lesnictví — Hranice a mezi německými kolegy nosili hrdě na klopě kabátu svůj odznak — smrkovou větévku s iniciálkami SPLH.

Roku 1947, kdy bylo pořádáno na lesnické škole zdařilé mohutné setkání absolventů, bylo rozhodnuto, aby zbylá finanční částka z tohoto setkání byla uložena jako základ Matějkovy nadace (František Matějka, ředitel školy 1920—1939) na podporu akcí, jejichž cílem bude tmelení soudržnosti a přátelství absolventů a jejich školy. Tento úkol až do svého zrušení Matějkova nadace plnila.

V roce 1970 bylo u příležitosti oslav 50 let českého lesnického učení na Moravě ustaveno Sdružení absolventů SLTŠ a zvolen jeho výbor, jehož předsedou byl Vladimír Bělík a po jeho smrti v roce 1971 byl touto funkcí pověřen dlouholetý profesor na lesnické škole dr. ing. Slavoj Svoboda. Toto Sdružení absolventů pracuje aktivně dodnes a má mimo jiné patronát nad všemi sjezdy absolventů.

Těchto ročníkových sjezdů bývá na lesnické škole každým rokem několik. Absolventi se scházejí po deseti, patnácti, třiceti či dokonce padesáti letech (1975). Hromadně navštíví školu, projdou se arboretem, popř. i školním polemím, setkají se se svými bývalými učiteli, zavzpomínají si na svá studentská léta a popovídají si o svých životních osudech.

Od roku 1920 absolvovalo lesnickou školu v Hranicích do konce školního roku 1975/1976 celkem 2643 absolventů, z toho 1867 absolventů řádného studia, 163 absolventů dálkového studia a 613 absolventů studia jiných typů (vybrané předměty, externí studium SLTŠ, dálkové a externí studium lesnické mistrovské školy atd.). Je to již velká armáda lesnických odborníků, kteří přenášejí získané odborné vědomosti do lesnického provozu na celé Moravě.

Ing. Vladimír Foltánek

UZNÁNÍ OSVĚTOVÝM ZAŘÍZENÍM

Okresní kulturní středisko v Přerově vyhlásilo v roce 1976 při příležitosti 55. výročí založení KSČ a voleb do zastupitelských orgánů **soutěž aktivitu osvětových besed a závodních klubů**. V soutěži se dobře umístila osvětová zařízení z Hranic. **Jednotný klub pracujících v Hranicích** zaujal v kategorii měst **první místo**, **Osvětová beseda v místní části Drahotuše** obsadila v kategorii míst s počtem do tří tisíc obyvatel **třetí místo**. Obě zařízení získávají čestná uznání a peněžitou odměnu, jež jsou ohodnocením jejich angažované činnosti při příležitosti loňských významných politických akcí.

LN

NA ZAČÁTKU NOVÉ SEZÓNY V TEPLICÍCH NAD BEČVOU

V Teplících nad Bečvou opět ožily lázeňské objekty. V roce 1976 se v lázních léčilo celkem **11.046 nemocných** se srdečními a cévními chorobami, jimž bylo poskytnuto **557.656 procedur**, především koupelí v minerální vodě, bohaté na kyslíčnick uhlíčitý. Počet ambulantně léčených pacientů opět vzrostl a dosáhl již čísla **2.699 osob**, což klade značné nároky jak na kapacitu lázeňského zařízení, tak i na personál lázní. Hosté měli také možnost zúčastnit se 274 vědecko-osvětových, kulturních a společenských akcí, jež navštívilo dohromady 38 tisíc osob. V průběhu roku 1976 se kapacita lázní rozšířila o sto lůžek ve třech adaptovaných a nově zařízených objektech, v Mileně, Ostravance a Vlastě. Novým nábytkem, vyrobeným na zakázku v družstvu Dřevovýroba v Ostravě, byla rovněž vybavena lázeňská léčebna MORAVAN. V lázeňském ústavu BEČVA byla na jaře uvedena do provozu nová tělocvična pro provádění léčebného tělocviku, který je významnou součástí komplexní léčby. V krátké zimní provozní přestávce v druhé polovině prosince a na začátku ledna byly lázeňské objekty připraveny pro přijetí nových pacientů, kteří od 11. ledna se již sjížděli do upraveného a čistého prostředí.

LN

RUDÁ STUHA ÚSTŘEDNÍ RADY ODBORŮ

je název celostátní soutěže aktivity kulturních zařízení ROH. Tuto soutěž vyhlásila Ústřední rada odborů v březnu minulého roku a jejím posláním je zaktivizovat kulturní zařízení ROH k realizaci angažované kultury na základě závěrů XV. sjezdu KSČ a VIII. všeodborového sjezdu.

Jednotný klub pracujících v Hranicích je po prvních dvou etapách vyhlášené soutěže hodnocen okresními i krajskými orgány na jednom z předních míst.

LOUTKÁŘSKÝ SOUBOR „ROLNIČKA“

při Jednotném klubu pracujících stále postrádá dostatečnou členskou základnu souboru. Vyzýváme tímto všechny, kteří mají zájem o činnost v uměleckém kolektivu, aby se přihlásili v kanceláři JKP. Loutkářský soubor potřebuje nejen loutkoherce a recitátory, ale také výtvarníky, techniky apod. V loutkářském souboru mohou pracovat děti, mládež i dříve narození. — Jednotný klub pracujících vytvořil všechny podmínky k tomu, aby pravidelná činnost souboru mohla být zahájena.

POVÍDÁNÍ S PÍSNIČKOU

byl název pořadu, který připravil Jednotný klub pracujících pro občany Hranicka a příslušníky vojenských útvarů u příležitosti ukončení roku 1976. V pořadu účinkovaly hudební soubory JKP — taneční orchestr řízený Františkem Juráčkem a POBEČVANKA za řízení Jana Kujala, dále člen Státního divadla v Ostravě Josef Kobr, komik Karel Konečný a další. Pořad se setkal u všech pořadatelů s velkým ohlasem.

VÝSTAVA ORIGINÁLŮ VÝTVARNÝCH DĚL

DÍLO — podnik Českého fondu výtvarných umělců — oblastní středisko Olomouc uspořádá v rámci kulturních akcí k oslavám únorového vítězství

VÝSTAVU ORIGINÁLŮ VÝTVARNÝCH DĚL

spojenou s jejich prodejem.

Výstava se bude konat v Hranicích ve dnech 14.—23. února 1977 v gotickém sále MěstNV a bude otevřena denně od 10 do 17 hodin.

DIVADLO VÍTĚZNÉHO ÚNORA HRADEC KRÁLOVÉ

U příležitosti letošních oslav Mezinárodní dne žen zajistil Jednotný klub pracujících pro širokou kulturní veřejnost pohostinské představení Divadla Vítězného února Hradec Králové. Umělecký soubor divadla uvede inscenaci francouzského dramatika Roberta Thomase OSM ŽEN. Jde o detektivní hru, která se s úspěchem hraje na celém světě a je považována nejen za dobrou detektivku, ale i za milý dárek dámskému souboru, neboť postavy tohoto dramatického díla vytvářejí pouze ženy. Autor této hry se původně proslavil jako herec, a právě proto příčina úspěchu jeho her spočívá především ve spojení autora s hercem v jedné osobě. Na základě hereckých zkušeností dovede Thomas bezpečně navozovat působivé jevištní situace.

E. Hemingway tvrdil, že smrt je nejpotřebnější součástí uměleckého díla, neboť její přítomnost nutí lidi, aby se projevovali tak, jací opravdu jsou. Těto možnosti využívá Robert Thomas v Osmi ženách ve vrchovaté míře. Jeho detektivní hra je spíše společenskokritickou komedií. Soustřeďuje se především na působení vypjaté atmosféry na rodinný, zdánlivě harmonický kolektiv. Zároveň se ale nezříká ničeho z možné atraktivnosti a navíc bere věci s humorem.

Osm žen uvádí Divadlo Vítězného února Hradec Králové v překladu M. a J. Tomáškových, ve výpravě J. Feuereisla a v režii F. Bahníka. Hrají: D. Felixová, M. Svobodová, L. Loubalová, M. Pospíšilová-Secová, V. Ascherlová, M. Tardy, Z. Bialasová, L. Šafářová, M. Vosková a M. Dolanská.

Představení se koná ve středu 16. března 1977 v 19.30 v sále JKP.

EH

DROBNÉ ZPRÁVY

Státní oblastní archiv v Opavě vydal koncem roku 1976 **Bibliografii historicko-vlastivědné literatury Severomoravského kraje za léta 1971—1975**. Obsáhlý svazek uvádí mezi 5865 záznamy článků, studií a publikací s vlastivědnou tematikou, uveřejněných knižně nebo časopisecky v uvedeném pětiletí, také **většinu článků z našeho Zpravodaje města Hranic a lázní Teplic nad Bečvou**. Bibliografie slouží jako velmi vhodná a potřebná pomůcka při práci archivářům, badatelům a studentům, pracovníkům vlastivědných ústavů aj. LN

—★—

Základní organizace Českého ovocnářského a zahrádkářského svazu v Hranicích pořádá v zimním období ve spolkové klubovně na Motošíně cyklus odborných přednášek. 20. ledna přednášel ing. Ladislav Hlavatý o skalničkách a jejich pěstování, 26. ledna byla na programu přednáška Otakara Vágnera o pěstování jahod. Ještě v únoru budou dvě přednášky vždy **ve středu v 16.30 hod. odpoledne**: **9. února bude hovořit ing. Josef Raška o výživě a hnojení ovocných dřevin**, cyklus bude uzavřen **23. února přednáškou a promítáním barevných fotografií Alfréda Keprdy o pěstování ovocných stěn**. Všechny přednášky jsou veřejné, srdečně budou vítáni i nečlenové.

Výroční členská schůze základní organizace ČOZS v Hranicích se koná 19. února 1977 ve spolkové místnosti na Motošíně.

—★—

Publikaci prom. hist. M. Jaškové, univ. prof. PhDr. L. Hosáka a PhDr. B. Indry

DĚJINY MĚSTA HRANIC (I. díl)

je možno zakoupit na městském národním výboru, odbor školství a kultury, nebo v kanceláři Cestovní informační služby ve Svatoplukově ulici.

—★—

CO DÁL?

Snad si čtenáři vzpomenou na článek „Dobrý start mladých basketbalistů“ z listopadového čísla Zpravodaje. Článek obsahoval informace o družstvu mladších dorostenců odd. košíkové TJ Sigma Hranice.

K jejich dobrému startu dnes můžeme dodat, že hochům družstva se splnil jejich cíl. Probojovali se mezi 8 nejlepších družstev Sm kraje — do finálové skupiny A krajského přeboru. Tohoto cíle dosáhli, i když družstvo bylo stále pronásledováno zraněním klíčových hráčů a má handicap v malém výškovém průměru (jen dva hráči mají přes 180 cm). Je to pěkný úspěch, úspěch který zavazuje a vyvolává nutně otázku — CO DÁL?

Naše hochy čekají v krajském přeboru ještě těžké zápasy se soupeři, kteří dovedou nadílet 100 bodů velmi snadno. Jak ale zlepšit přípravu, aby to nebylo na úkor studia hráčů, kteří jsou většinou studenti gymnázia? Jak se vypořádat s tím, že na tréninzích v hale se schází 20—26 mládežníků 3. a 4. věkové kategorie, což na kvalitě tréninku jistě nepřídává. Jedinou cestu vidím v intenzivní domácí přípravě a v příkladné kázní na tréninku. A v neposlední řadě v rozdělení volného času mezi studium, sport a zábavu.

VLA

Družstvo mladších dorostenců: vpředu zleva — Horák, Kutěj, Slimáček, Bureš, Langer, vzadu zleva — Purgert, Gasior, Hudec, Hübl.

KULTURNÍ PROGRAMY V ÚNORU 1977

Pátek 11. února sál JKP	BOŽENA NĚMCOVÁ literárně dramatický program pro žáky ZDŠ
----------------------------	---

Neděle 13. února	Zájezd do Divadla pracujících Gottwaldov A. Wesker: SVATEBNÍ HOSTINA Odjezd autobusu v 17.30 hod. od hotelu Brno
------------------	--

Neděle 13. února sokolovna 19.30 hod.	MY DVA A ČAS hudební program s populární zpěvačkou dvojicí YVETTOU SIMONOVOU a MILANEM CHLADILEM V programu vystoupí také Rudolf Cortés, Elena Lukášová a Karel Hála
---	--

Středa 16. února sál LŠU 19 hod.	SLAVNOSTNÍ KONCERT věnovaný 29. výročí Vítězného února V programu vystoupí žáci a učitelé LŠU Hranice a ženský pěvecký sbor MÍR z Potštátu
--	---

Sobota 19. února sál JKP 10 a 14 hod.	IV. divadelní představení pro děti — v předplatném E. Kubacký: MIŠPULE, BUBLANINA, ŽIHADLO ... a jak to všechno dopadlo
---	---

Středa 23. února kino Svět 15 hod.	SLAVNOSTNÍ ZASEDÁNÍ MĚSTSKÝCH ORGÁNŮ k 29. výročí Vítězného února Program: hymny, slavnostní projev, film Cesty ženy
--	--

Čtvrtek 24. února sál JKP	POHÁDKA O ZTRACENÉ MELODII výchovný koncert pro žáky ZDŠ
------------------------------	---

Na březen připravujeme pohostinské vystoupení Divadla Vítězného února Hradec Králové — R. Thomas: OSM ŽEN.

PROGRAMY KIN

KINO SVĚT

1. 2.—3. 2.	PEPPINO Z NEAPOLE Italský dobrodružný film — mládeži nepřístupno.
-------------	--

4. 2.—7. 2.	NEŽÁDOUCÍ PASAŽÉR Francouzský film o lidské nenávisti a životě bez domova. — Mládeži nepřístupno.
-------------	---

8. 2.—10. 2.	NEVĚSTA PRO ZANDYHO Americký psychologický film o prvním bouřlivém roce manželství. — Mládeži nepřístupno.
--------------	--

15. 2.—17. 2.	ČELISTI Americké filmové drama o vzrušujícím boji se žralokem. — Mládeži nepřístupno.
---------------	---

18. 2.—21. 2.	ULZANA Film NDR. Indiánský příběh. — Mládeži přístupno.
---------------	--

22. 2.—23. 2.	NENÍ KOUŘE BEZ OHNĚ Francouzský kriminální film. — Mládeži do 18 let nepřístupno.
---------------	--

24. 2. 17 a 19.30 hod.	Představení pro členy Klubu přátel sovětského filmu ČERVENÉ JABLKO
---------------------------	---

25. 2.—26. 2.	HVĚZDA KOUZELNÉHO ŠTĚSTÍ Sovětský film — dvojprogram. Začátky odpoledních představení jsou již v 16.30 hod.!
---------------	---

27. 2.—28. 2.	HORIZONT Maďarský film. Psychologická sonda do života mladého muže. — Mládeži nepřístupno.
---------------	--

1. 3.—3. 3.	LINA BRAKEOVÁ Film NSR.
-------------	----------------------------

4. 3.—7. 3.	KRÁL KRYSA Film USA.
-------------	-------------------------

Představení pro děti — každou sobotu v 15 hod.

-
5. 2. DĚTI KAPITÁNA GRANTA
Podle románu J. Verna.
-
12. 2. POKLADY ZTROSKOTANÝCH LODÍ
Kolotoč pohádek a dobrodružství.
-
19. 2. VINNETOU, RUDÝ GENTLEMAN
Filmový přepis románu K. Maye.
-
26. 2. RUSLAN A LUDMILA
Filmové zpracování pohádky A. S. Puškina.
-

Představení pro mládež — každou neděli ve 14.30 hod.

-
6. 2. TULÁK DŽENTLMEN
O životě a díle Ch. Chaplina.
-
13. 2. Program na plakátech.
-
20. 2. LADY A TRAMP
Veselé psí příhody v kresleném filmu W. Disneye.
-
27. 2. MACKENOVO ZLATO
Americký dobrodružný film.
-

KINO DRAHOTUŠE

-
2. 2. HLEDANÝ, HLEDANÁ
-
4. 2.—6. 2. CIRKUS V CIRKUSE
-
9. 2. ČAS LÁSKY A NADĚJE
-
11. 2.—13. 2. BILLIE ZPÍVÁ BLUES
-
12. 2. FANTOMAS SE ZLOBÍ
-
16. 2. BOUŘE
-
18. 2.—20. 2. POSLEDNÍ VLAK Z GUN HILLU
-
23. 2. KONCERT PRO OUTSIDERA
-
- 25.—27. 2. ČTYŘI SLUHOVÉ, ČTYŘI MUŠKETÝŘI
-

Zpravodaj města Hranic a lázní Těplic n. B. vydává Jednotný klub pracujících
v Hranicích. Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc.